

denne Foranstaltnings Nødvendighed og sluttet sig til de Foranstaltninger, det i saa Henseende drejer sig om. Det vil derfor i øvrigt ingenlunde undre mig, om den Tilkendegivelse, som vedrørende Sukkerordningen er givet mig fra Rigsdagens Finansudvalg, og hvor jeg atter har faaet Tilslutning fra Venstre, Radikale og Socialdemokrater, men derimod ikke fra Højre, om et halvt Aar fra det konservative Folkepartis Side vil følges af en for sent vundet Erkendelse af, at denne Foranstaltning var i højeste Grad nødvendig.

Poul Rasmusen: Jeg skal først sige til den højtærede Minister, at naar han udtalte, at de Bestemmelser, som det ærede 3die Medlem for 2den Kreds (Godskesen) omtalte, nemlig Adskillelsen mellem store og smaa Lejligheder, var indsat af os i Huslejeloven, er det ganske urigtigt; de fandtes i Lovforslaget, da det kom herop fra Folketinget.

Naar den højtærede Minister saa direkte spørger: Hvor er det, jeg er kommet for sent? vil jeg svare, at skulde man gennemgaa alle disse Forhold i deres Enkeltheder; skulde man jo være forberedt derpaa; men jeg skal nævne en enkelt Ting. Da Krigen udbrød, sagde man fra Ministeriets Side: Her er Sterling nok, vi har Sterling nok til at betale de Foderstoffer og det Korn, vi skal have hjem; men da Købmændene skulde have Kornet hjem, viste det sig, at de ikke kunde faa det, og vi kom altsaa i Foraaret og Vinteren 1914—15 til i høj Grad at mangle Majs. Og efter hvad der er blevet sagt mig, var denne Mangel paa Majs i højeste Grad medvirkende til den Nedslagting af vore Svin, som den Gang fandt Sted, hvilket navnlig var til Skade for de mindre Landbrugere. Nu vil jeg gerne spørge den højtærede Minister, om det ikke i Tide burde have været sagt, at det var nødvendigt at have den nødvendige Sterling parat til at faa Korn hjem for, da man ellers vilde blive tvunget til at afhænde det købte Korn i Udlandet, fordi man paa Grund af Mangel paa fremmed Valuta ikke kunde faa det hjem. Naar den højtærede Minister vender Majsspørgsmaalet om imod os og taler om, hvorledes man fra Finansudvalgets Side har syndet, da der var Tale om en Overenskomst, skal jeg ikke komme nærmere ind paa, hvad der er sket i Finansudvalget, da jeg ikke er Medlem deraf; men kun sige saa meget, at da vi havde Fragtskatten til Behandling her i Landstinget og Landstingsudvalget — det var nogen Tid, efter at man var begyndt at tale om en Ordning af Majs-

spørgsmaalet —, kan den Maade, hvorpaa den højtærede Minister greb denne Sag an, dog ikke have været den eneste rigtige. Følgen af den brugte Fremgangsmaade var, som det oplystes ved Tale, indhentede af den højtærede Minister selv, at man ikke benyttede Majsprisernes pludselige Dalen til at forsyne sig i tilstrækkelig Grad; men i den mellemliggende Tid steg Majspriserne og Fragterne tillige saa stærkt, at det kostede Landet en ikke ubetydelig Sum Penge. Nogle tjente ganske vist derved, og et æret Medlem af dette Ting har overfor mig nævnt Navne paa Folk, som har haft betydelige Indtægter paa Grund af den Stigning, der fandt Sted, medens man forhandlede om denne Majspris.

Nu forstaaer jeg i øvrigt den højtærede Minister bedre, naar han siger, at han karakteriserede hele vor Opræden paa en velvillig Maade. Ja, det glæder mig, at det er den højtærede Ministers Mening at være velvillig, men naar den højtærede Minister taler saadan, naar han er velvillig, ræddes jeg for den Dag, jeg skal staa overfor den højtærede Minister, naar han er mindre velvillig.

Piper: Det var jo en forbavsende Maade, hvorpaa den højtærede Minister søgte at imødegaa mine Bemærkninger. Den højtærede Minister hændte Opmærksomheden paa en Tale, der var holdt af en tidligere Politiker paa et ganske andet Sted, og den Mand, som holdt Talen, er jo ikke til Stede og kan forsvare, hvad han har sagt paa dette andet Sted. Den højtærede Minister mente, at det var denne Tale, der havde foranlediget, at jeg fremsatte disse Bemærkninger. Nej, de Bemærkninger, jeg fremsatte, var en ganske naturlig Følge af de Erfaringer, jeg har gjort her i Tinget og i Finansudvalget, de Forhandlinger, vi har haft med den højtærede Minister, og de Resultater, vi har set ude i Landet af den højtærede Ministers Virksomhed i de Aar, Krigen har varet. Det vil ikke være vanskeligt ved en hel Række af de Foranstaltninger, som den højtærede Minister har beskæftiget sig med, at føre Bevis for det, jeg her har fremsat, men jeg kan jo nøjes med at henvise til Ministerens Foranstaltning vedrørende Rugen i indeværende Aar. Da Rugen var høstet i Efteraaret, var der Opslag paa alle Banegaarde og andre Steder om, at nu havde Folk Lov at opfodre 10 pCt. af Rugen. Det varede 3 Maaneder, saa kom der et nyt Forbud fra den højtærede Minister: Nu maatte der slet ikke